

***Finn kohorszvizsgálat a fiatalkorúak körében
előforduló pszichiátriai diagnózisokról***
Lancet Psychiatry. Volume 5, No. 3, p 227–236, March 2018.
doi: 10.1016/S2215-0366(18)30038-5.

Kulcsszavak: népegészségügy, lelki egészség, pszichiátria, Finnország

Forrás Internet-helye: [http://www.thelancet.com/journals/lanpsy/article/PIIS2215-0366\(18\)30038-5/fulltext](http://www.thelancet.com/journals/lanpsy/article/PIIS2215-0366(18)30038-5/fulltext)

Eredmények

- A pszichiátriai diagnózisok és az idegrendszer fejlődési zavarainak kumulatív incidenciája 1987 és 1997 között lányoknál 9,8-ról 14,9-re, fiúknál 6,2-ről 8,8-ra növekedett.
- A kockázati arány 1997-ben 1987-hez viszonyítva az összes diagnózisnál lányok körében 1,6, fiúk körében 1,5 volt.
- A relatív gyakoriság szignifikáns ($p < 0,001$) növekedése 17 lány közül 10-nél, ill. 17 fiú közül 11-nél fordult elő.
- A 19-ik életévük előtt öngyilkosságot elkövető fiatalok körében az 1987-ben születetteknél 16 közül csak 5 fordult azt megelőzően pszichiáterhez, az 1992-ben születetteknél 12 közül 2.

Módszertan

- A kutatás keretében a 12 és 18 év közötti finn fiatalkorúak pszichiátriai diagnózisainak és idegrendszeri fejlődészavarainak vizsgálatára került sor a finn nemzeti regiszter 1987 és 1997 között születettekre vonatkozó adatai alapján.
- A kutatás elsődlegesen a specializált szolgálatok igénybevételét megelőző időszakra irányult, 17 specifikus diagnózis vonatkozásában.
- Megvizsgálták továbbá, hogy az öngyilkosságot elkövető fiatalkorúak azt megelőzően felkerestek-e egy specializált szolgálatot.
- **Finanszírozás:** *Academy of Finland, Brain and Behavior Research Foundation, Finnish Medical Foundation.*

Klinikai jelentőség

A szerzők csak néhány tanulmányt találtak a pszichiátriai megbetegedésekben és idegrendszeri fejlődési zavarokban szenvedő fiatalkorúak kezelésének változásaira vonatkozóan. Ezért két évjárat adatait értékelték és megállapították, hogy 1987 és 1997 között a specializált szolgálatok igénybevétele erőteljesen, számos diagnózis előfordulása viszonylagosan növekedett. A következtetések különböző interpretációkra adnak módot, pl. a gyors hozzáférés és a stigmatizálás csökkenése tekintetében. Az öngyilkosságot elkövető fiatalkorúak vonatkozásában az akkori rendszer mindenképpen csődöt mondott, hiszen a haláluk előtti hat hónap során többségük nem vett igénybe pszichiátriai szolgálatokat.